

**ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ 2006
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ**

A.1.1

1. Σωστό
2. Λάθος
3. Λάθος
4. Σωστό
5. Σωστό

A.1.2

Εθνικόν Κομιτάτον: πολιτικός σχηματισμός υπό τον Επαμεινώνδα Δεληγιώργη που εμφανίστηκε στην Εθνοσυνέλευση του 1862 – 1864 και υποστήριζε την ανάπτυξη του κοινοβουλευτισμού και τον εκσυγχρονισμό της χώρας, οικονομική ανάπτυξη και μεταρρυθμίσεις στη διοίκηση και το στρατό, πολιτισμική εξάπλωση στην Οθωμανική αυτοκρατορία

Λαϊκό κόμμα (1910) : Κόμμα που ιδρύθηκε από τους Κοινωνιολόγους στα μέσα του 1910 με αρχηγό τον Αλ. Παπαναστασίου. Βασικές προγραμματικές τους δηλώσεις του ήταν η αναμόρφωση του πολιτικού συστήματος και η επιβολή αρχών κοινωνικής δικαιοσύνης. Στις δεύτερες εκλογές του 1910 εξελέγησαν 7 υποψήφιοι του κόμματος, οι οποίοι παρείχαν κριτική υποστήριξη στους Φιλελεύθερους.

ΕΑΠ: Το Σεπτέμβριο του 1923 με πρωτοβουλία της ΚΤΕ ιδρύθηκε ένας αυτόνομος οργανισμός με πλήρη νομική υπόσταση, η ΕΑΠ, με έδρα την Αθήνα. Βασική αποστολή της ήταν να εξασφαλίσει στους πρόσφυγες παραγωγική απασχόληση και οριστική στέγαση. Λειτούργησε έως το τέλος του 1930. Με ειδική σύμβαση μετταβίβασε στο Ελλ. Δημόσιο την περιουσία της καθώς και τις υποχρεώσεις που είχε αναλάβει απέναντι στους πρόσφυγες.

A.2.1

Σχολ. Βιβλίο, σελ. 27: «Η οριστική αντιμετώπιση ιδιοκτησίας»

A.2.2

Σχολ. Βιβλίο, σελ. 55 – 56: «Η παγκόσμια οικονομική κρίση.....είχε και θετικά στοιχεία»

ΘΕΜΑ Β1

Σχολ. Βιβλίο, σελ 86 – 87: «Κατά την περίοδο..... αποκέντρωση». Έτσι κατά την πρώτη δεκαετία του 20^{ου} αιώνα, οι συντεχνίες και οι εργατικές ενώσεις έκαναν διαδηλώσεις ζητώντας φορολογικές ελαφρύνσεις και περιορισμό της γραφειοκρατίας αποδεικνύοντας τη λαϊκή ανταπόκριση στο κίνημα που εκδηλώθηκε στο Γουδί (15-08-1909) και που απάντησε πράγματι σε κάποιες κοινωνικές αναζητήσεις.

Ο Στρατιωτικός Σύνδεσμος, μια μυστική ένωση στρατιωτικών με αιτήματα που αφορούσαν μεταρρυθμίσεις στον στρατό, τη διοίκηση, τη δικαιοσύνη, την εκπαίδευση και τη δημοσιονομική πολιτική, δεν εγκαθίδρυσε δικτατορία, αλλά προώθησε τα αιτήματά του μέσω της Βουλής. Με αφορμή το κίνημα, έγινε στις 14-09-1909 μεγάλη διαδήλωση των επαγγελματικών σωματείων της πρωτεύουσας με «καθαρά αστικές διεκδικήσεις όπως προστασία της παραγωγής, δίωξη της τοκογλυφίας, προοδευτικότητα των φόρων, πάταξη της μεροληψίας και της πολιτικής φαυλότητας, σε σχέση ιδιαίτερα με τους διορισμούς στο δημόσιο οπαδών του κυβερνώντος κόμματος κ.λ.π».

Οι διαδηλωτές υπέβαλαν ψήφισμα (KEIMENO B) στο παλάτι με το οποίο ζητούσαν την επίλυση σειράς οικονομικών αιτημάτων. Συγκεκριμένα, καταγγέλλουν την παραβίαση των δικαιωμάτων του λαού εξαιτίας της ιδιοτελούς ολιγαρχίας που επέβαλε αφενός την πλουτοκρατία και αφετέρου την ένδεια λόγω βαρύτατης φορολογίας των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων. Ακολουθώς απαιτούν την άμεση ψήφιση ενός αρτιότερου νομοθετικού συστήματος που θα στηρίζει την ανόρθωση όλων των κλάδων της διοίκησης και την προστασία της παραγωγής. Επισημαίνουν τέλος, την αναγκαιότητα καθιέρωσης κανονισμών εργασίας σε βιοτεχνίες και βιομηχανίες, ώστε να εξασφαλιστούν τα δικαιώματα του εργάτη.

ΘΕΜΑ Β2

Τον Αύγουστο του 1928 το κόμμα των Φιλελεύθερων κέρδισε τις εκλογές και σχεδόν αμέσως η νέα κυβέρνηση ξεκίνησε διαπραγματεύσεις που κράτησαν δύο χρόνια. Ο Ελ. Βενιζέλος επιθυμούσε τη διευθέτηση των οικονομικών διαφορών και την αναγνώριση του εδαφικού καθεστώτος μεταξύ των δύο χωρών. Όμως σε κάθε προσπάθεια προσέγγισης με την Τουρκία εμπόδιο στεκόταν η έντονα αρνητική στάση των προσφύγων. Το κείμενο είναι η επιστολή του Βενιζέλου προς τον πρωθυπουργό της Τουρκίας Ισμέτ Ινονού και επαληθεύει τον στόχο της ελληνικής Κυβέρνησης για ουσιαστική ελληνοτουρκική προσέγγιση η οποία θα αποσβέσει τις εντάσεις που προέκυψαν μετά τη Σύμβαση της Λοζάνης (1923). Τα προβλήματα αυτά στο διάστημα 1924 – 1927 δεν επιλύθηκαν ούτε με τη Σύμβαση της Άγκυρας (1925) ούτε με τη Συμφωνία των Αθηνών (1926). Έτσι ο Βενιζέλος επισημαίνει την αναγκαιότητα αμοιβαίας τήρησης της εδαφικής ακεραιότητας των δύο χωρών με σεβασμό των συνόρων: «Έχω πλήρη συνείδηση.....ανεπιφυλάκτως». Επομένως, απαραίτητη προϋπόθεση επίτευξης μιας ουσιαστικής ρύθμισης των σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών θα ήταν η επίλυση συγκεκριμένων οικονομικών διαφορών. Έτσι «στις 10 Ιουνίου 1930....στο έδαφος τους άλλου κράτους» (Σχολ. Βιβλίο, σελ. 163)

«Οι μεταγενέστερες εξελίξεις του 1923 και του 1933» Σχολικό βιβλίο, σελ. 163 – 164.